

Zielona Góra dnia 15 marca 2024 r.

Prof. dr hab. Jerzy Szymaniuk
Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Artystyczny
Instytut Muzyki
Ul. Szafrana 19
65-516 Zielona Góra

RECENZJA

w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr. Marcinowi Ślusarczykowi
w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej: sztuki muzyczne
sporządzona na zlecenie
Przewodniczącej Rady do Spraw Dyscyplin – Sztuki Muzyczne
Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie

Do nadesłanego pisma została dołączona następująca dokumentacja:

- Pismo w sprawie funkcji recenzenta komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Marcinowi Ślusarczykowi
- Kopia Uchwały nr 52/2023 z dnia 4 grudnia 2024 roku Rady do Spraw Dyscyplin – Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Marcinowi Ślusarczykowi w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej: sztuki muzyczne;
- dokumentacja habilitanta w wersji na nośniku elektronicznym;
- wskazane dzieło nagrane na płycie CD.

PODSTAWOWE DANE

Dr Marcin Ślusarczyk Jest absolwentem studiów magisterskich na Akademii Muzycznej w Krakowie, na Wydziale Instrumentalnym, na kierunku Instrumentalistyka (dyplom magistra sztuki, 2000).

Stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej: instrumentalistyka uzyskał na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. *Charakterystyka twórczości saksofonisty Janusza Muniaka w aspekcie jej oddziaływania na muzyków jazzowych. W oparciu o wybrane nagrania z płyty „Diggin’ around in the cellar”* nadany uchwałą Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Krakowie z dnia 30 maja 2018 roku.

Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. Jan Pilch, a recenzentami byli prof. dr hab. Andrzej Rzymkowski i dr hab. Jerzy Głowczewski.

Aktywność zawodowa Pana dr. Marcina Ślusarczyka w zakresie dydaktyki obejmuje szkolnictwo artystyczne wyższego i niższego szczebla.

Od 2012 roku do chwili obecnej podstawowym miejscem pracy Habilitanta jest Akademia Muzyczna im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie (Wydział Instrumentalny, Kierunek Jazz i Muzyka Improwizowana, Katedra Jazzu).

Ponadto: od 2014 roku do chwili obecnej pracuje w Szkole Muzycznej I i II st. im. Bronisława Rutkowskiego w Krakowie; w latach 2006-2008 był zatrudniony w Profesjonalnej Prywatnej Szkole Muzycznej w Krakowie; w roku 2006 pracował w Szkole Muzycznej I st. w Wieliczce. W przedstawionej dokumentacji Habilitanta dorobek obejmuje różne obszary aktywności zawodowej, w tym: artystycznej, dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej.

DOROBK ARTYSTYCZNY

Dr Marcin Ślusarczyk jest czynnym muzykiem – instrumentalistą, także kompozytorem, liderem swoich zespołów, współtwórcą projektów z innymi artystami.

Działalność koncertowa Pana dr. Marcina Ślusarczyka (w dokumentacji Habilitant wykazał łącznie – ok. 350 koncertów; 242 przed uzyskaniem stopnia doktora; 102 po uzyskaniu stopnia doktora), zarówno z zespołami typu combo i orkiestrami, obejmuje aktywność na scenach w Polsce i za granicą (m.in.: wielokrotnie Niemcy, Słowacja, Gruzja, Litwa, Ukraina, Włochy).

Koncertował w salach filharmonicznych (m.in. Filharmonia Narodowa we Lwowie, Filharmonia im. K. Szymanowskiego w Krakowie), teatralnych (m.in. w Teatrze Witkacego, Teatro Capranica w Rzymie, w Teatrze Capitol w Warszawie), w NOSPR, w Studio Koncertowym Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego w Warszawie; w Studio Koncertowym Polskiego Radia w Rzeszowie, w Studio im. R. Bobrowskiej Radia w Krakowie, Audytorium Maximum, Uniwersytetu Jagiellońskiego; także w Klasztorze oo. Paulinów na Skałce, Bazylice Mariackiej w Krakowie, w salach koncertowych uczelni wyższych (wielokrotnie w macierzystej uczelni), w salach koncertowych centrów i ośrodków kultury w miastach w Polsce, Centrum Kultury Gori (Gruzja), w salach muzealnych, w salach koncertowych szkół muzycznych, na scenach plenerowych.

Należy również wspomnieć o koncertach w klubach jazzowych, w których często występował wielokrotnie, są to m.in.: Jazz Club Unterfahrt (Monachium); Jazz Caffé (Bayreuth); Jazz Club Blue Note (Poznań); Klub Piec Art. (Kraków, 2003); Jazzkeller (Frankfurt nad Menem); Fabryka Trzciny (Warszawa); Klub Studencki Hades (Lublin); Śląski Jazz Club (Gliwice); Klub muzyczny 4 Art. (Gliwice); Jazz Club Rura (Wrocław); Tiger Club (Szczecin); Jazz Club

Tygmont (Warszawa); Klub Jazzowy Blue Monk (Legnica); Jazz Club Harris (Kraków); Jazz Club Pod Filarami (Gorzów Wielkopolski); Jazz Club U Muniaka (Kraków); Vertigo Jazz Club (Wrocław); Jazz Club KOSZ (Zamość).

Habibant występował na znanych festiwalach muzycznych, w tym na festiwalach z wieloletnią tradycją, m.in.: Jazz Rondo Festival (Słupsk, 1997); Jazz Na Starówce (Warszawa); Letni Festiwal Jazzowy w Piwnicy pod Baranami (1998, 2005, 2006); XXI Głogowskie Spotkania Jazzowe (Głogów, 2005); Międzynarodowy Festiwal Jazzowy „Jazz bez” (Polska/Ukraina); Festiwal Jazz na Kanapie (Oleśnica); Rura Jazz Festival we Wrocławiu; London Jazz Festival (Anglia, 2010); Jazz Jantar Festiwal (Gdańsk, 2010); Międzynarodowy Festiwal Starzy i Młodzi, Czyli Jazz w Krakowie; Sopot Molo Jazz Festival; Festiwal Muzyki Filmowej Krzysztofa Komedy; 53. Międzynarodowy Festiwal Jazzowy Jazz nad Odrą; Summer Jazz Festival w Krakowie; Międzynarodowy Festiwal Salezjańskie Lato; Lotos Jazz Festival Bielska Zadymka Jazzowa; Mikulášsky Jazzový Festival 2020 (Słowacja); Bratislavské Jazzové Dni (2002), Upper Silesian Jazznight, Jazz Shmiede (Düsseldorf, 2002); Jazz Studio (Norymberga, 1999), Zaduszki Jazzowe w Krakowie, Jazz Camping Kalatówki, na festiwalach jazzowych w innych miastach w Polsce (m.in. Bydgoszcz, Koszalin, Cieszyn, Toruń, Kraków, Tarnów, Radom, Ostrów Wielkopolski, Prudnik, Zamość, Bogatynia, Piotrków Trybunalski, Zielona Góra).

Dr Marcin Ślusarczyk współpracował z wieloma artystami polskiej i zagranicznej sceny jazzowej. Jak wspomina w Autoreferacie do dzisiaj ceni sobie cenne doświadczenia, które miały niewątpliwie wpływ na kształtowanie Jego świadomości muzycznej. Wśród tych artystów są m.in.: Jan Ptaszyn Wróblewski, Zbigniew Namysłowski, Janusz Muniak, Tomasz Szukalski, Piotr Baron, Maciej Sikala, Leszek Żądło, Piotr Wojtasik, Tomasz Kudyk, Grzegorz Nagórski, Leszek Kułakowski, Leszek Możdżer, Jarosław Śmietana, Bernard Maseli, Janusz Stefański, Kazimierz Jonkisz, Dante Luciani, Lee Konitz, Dave Liebman, Garry Bartz i wielu innych.

Przez ponad piętnaście lat był członkiem zespołu New Bone, prowadzonego przez trębacza Tomasza Kudyka. Owocem tej współpracy były m.in. liczne koncerty na polskich i zagranicznych scenach, a także dokumenty fonograficzne. Jako szczególne doświadczenie Habibant wspomina również współpracę z Teatrem Witkacego w Zakopanem (pocz. 2004) w gronie muzyków: Jan Pilch, Tomasz Kudyk, Maciej Adamczak.

Wśród innych artystów mających wpływ na kształtowanie artystycznej osobowości, o których wspomina Habibant, są także: pianista Leszek Kułakowski (współpraca w latach 1997-2000);

współpraca z muzykami sceny free jazzu (Ryszard Tymański, zespoły Miłość i *Yass Ensemble*), Leszek Możdżer, zespoły prowadzone przez Wojciecha Groborza.

Można stwierdzić, że Habilitant od początku swojej kariery miał możliwość rozwijania swojego talentu u boku uznanych artystów i nauczycieli, co niewątpliwie przekładało się na rozwój Jego artystycznej osobowości. Wkrótce stał się ich muzycznym partnerem wnosząc cenny wkład we wspólne projekty.

Dorobek fonograficzny Habilitanta obejmuje: płytę autorską nagrałą w trio pt. *On A Misty Night* (GOWI Records, 2009) z autorskimi interpretacjami standardów jazzowych z lat 60. XX wieku oraz własną kompozycją; płytę *Diggin' Around in The Cellar* (2013) z autorskimi interpretacjami kompozycji Janusza Muniaka; trzy płyty nagrane z zespołem New Bone (*Something For Now*, GOWI Records, 2004; *It's Not Easy*, GOWI Records, 2009; *Destined*, CM Records, 2012); album pt. *Muzyka Witkacy – Teatr I*; 2006; płyta *Jitte*, Biodro Records, 2004; projekt z Leszkiem Możdżerem pt. *Chopin Etiudy*, wydany w formie CD i DVD w roku 2012; album pt. *No More Drama*, FOR TUNE, 2016;

Inne projekty płytowe to m.in.: album CD pt. *Just Friends* (2000); album pt. *Soul Eyes* (Polskie Radio, Opole 2016) oraz wcześniejsze nagrania zespołu New Bone (zamieszczone na dwóch kompilacjach pt.: *Krakowskie Zaduszki Jazzowe*, Gama; *The Best of Cracow Jazz vol. II Modern*, CMPR; wydane w roku 2000).

W najbliższych planach, o czym wspomina Habilitant w dokumentacji, są starania o wydanie i promocję koncertową płyty z twórczością Andrzeja Trzaskowskiego, płyty która jest wskazanym dziełem w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Efektowności twórczej Pana dr. Marcina Ślusarczyka są również kompozycje, które miał okazję prezentować na wielu koncertach, a także utrzymywać na wyżej wymienionych płytach.

Działalność naukową, która w moim odczuciu jest skromna, pomijam, tym bardziej że istotnym polem działalności Habilitanta podlegającym ocenie jest dorobek artystyczny – zasługujący w ocenie pisańca na wysoką punktację. Zatem wykazane działania w akapicie naukowym przedstawiam w dalszej części recenzji opisującej działalność w zakresie popularyzacji.

WSKAZANE OSIĄGNIĘCIE

Osiągnięciem, które wskazał Pan dr Marcin Ślusarczyk jest dzieło artystyczne płyta CD pt. *TRZASKOWSKI – REMINISCENCES* z zarejestrowanymi utworami:

[1] *Wariacja jazzowa na temat „Chmiela”* 10:57

[2] *Post Scriptum* 6:42

[3] *Synopsis – Expression I* 5:07

[4] *Synopsis – Expression II* 4:22

[5] *Synopsis – Impression* 8:47

[6] *Wariacja na temat „Oj tam u boru”* 9:36

Czas całkowity: 44:57

W nagraniach zespołu Marcin Ślusarczyk Quintet udział wzięli: Marcin Ślusarczyk – saksofon sopranowy, saksofon altowy; Paweł Palcowski – trąbka, flugelhorn; Pavel Wlosok – fortepian; Alan Wykpiśz – kontrabas; Grzegorz Pałka – perkusja.

Nagrań dokonano 22 i 23.10.2022 roku w studiu MAQ Records (Wojkowice).

Realizacja dźwięku: Michał Rosicki, Wojciech Bachrański Mix i mastering: Pavel Wlosok, Sonic ADventures Studio, Sylva, North Carolina, USA.

Dzieło zawiera kompozycje Andrzeja Trzaskowskiego w autorskich interpretacjach Habilitanta.

Dzieło będące wynikiem fascynacji Habilitanta twórczością A. Trzaskowskiego i misja jakiej się podjął w swojej pracy twórczej są w pewnym sensie odpowiedzią na pytania postawione przez Adama Sławińskiego, cytowane w *Autoreferacie*:

Co uczynimy, by przechować i przekazać następcom Jego dzieło, spuściznę muzyka i kompozytora, a także autora istotnych myśli o jazzie? W jaki sposób uprzytomnimy młodszymi węgę dokonań Andrzeja, uwydatnimy Jego rolę jednego z koryfeuszów jazzu w Polsce, tego, który wskazywał kierunki rozwoju i określał poziom wypowiedzi artystycznej? [Autoreferat, s. 4-5]

Habilitant z szacunkiem odnosi się do tradycji i twórczości uznanych artystów, z jednocześnie wyraźnym indywidualnym głosem. Odkrywa, wprowadza do swoich programów, przywraca pamięć, utrwała w dokumentach fonograficznych, promuje na koncertach – jest głosem kolejnego pokolenia. Dlatego też Jego artystyczna działalność jest m.in. odpowiedzią na kwestie postawione przez A. Sławińskiego, ale także inspiracje przekazane przez Romana Kowala – wybitnego teoretyka jazzu, który oddając w ręce M. Ślusarczyka (wtedy jeszcze studenta) fotokopie rękopisów A. Trzaskowskiego podkreślił, aby „w przyszłości coś z tym zrobić” [wspomina w *Autoreferacie*, s. 5].

Dzieło Habilitanta jest dowodem podjętej misji. Z pokorą nawiązuje do dzieła A. Trzaskowskiego, ukazując przy tym znajomość technik kompozytorskich, jakie wyróżniały

warsztat awangardy lat 60. XX wieku.

Habilitant w swoim dziele nawiązuje do wcześniejszych form poszczególnych kompozycji wprowadzając niekiedy modyfikacje (np. przeorganizowanie części formy w *Wariacja jazzowa na temat „Chmiela”*; rozbudowanie formy w *Post Scriptum*; drobne zmiany w formie *Synopsis – Expression II*), wprowadza części dokomponowane; nowe kolory (np. instrumenty perkusyjne w *Wariacja jazzowa na temat „Chmiela”*); modyfikacje w warstwie rytmicznej (np. motoryka w *Wariacja jazzowa na temat „Chmiela”* dająca efekt „świeżości”; także umiejętne budowanie napięć poprzez rozluźnianie i zagęszczanie materiału dźwiękowego w warstwie rytmicznej

np. w *Wariacja na temat „Oj tam u boru”*). Inne modyfikacje obejmują kontekst harmoniczny (np. w *Wariacja jazzowa na temat „Chmiela”*); zmiany w instrumentacji (*Post Scriptum*; np. druga ekspozycja tematu *Wariacja na temat „Oj tam u boru”* – również w fakturze); polifonizację; kolektywną improwizację (*Synopsis – Expression II*); polimetrię.

Chciałbym podkreślić spójne stylistycznie interpretacje. Na uwagę zasługują koncepcje formalne, ekspresja, zespołowe brzmienie z wyraźną przewodnią rolą lidera.

Dr Marcin Ślusarczyk z wnikliwą znajomością twórczości tworzy nowy rozdział w historii osiągnięć A. Trzaskowskiego – z jednej strony z szacunkiem do pierwotnych odsłon dzieł (opisanych w *Autoreferacie*), ale i też z odpowiedzialnością i odwagą – tworząc w ten sposób sztafetę pokoleniową w przekazywaniu wybitnej spuścizny muzyki XX wieku. Nie zakłócając idei zawartych w oryginalnych kompozycjach, przywołuje kolejne ich odsłony z wyraźnym indywidualnym podejściem. Entuzjastyczną awangardę – odkrył na nowo – swoją fascynacją, nowym spojrzeniem, nadając przy tym nowy kolor z nieco liryczną „nutą”.

Habilitant dogłębnie poznał założenia kompozytorskie A. Trzaskowskiego i przełożył je w nowej, osobistej odsłonie dzieła. O takiej też koncepcji wspomina w *Autoreferacie*.

Należy stwierdzić, że Pan dr Marcin Ślusarczyk prezentuje dużą świadomość organizacji materiału dźwiękowego, kształtowania brzmienia i formy.

Dorobek Habilitanta dopełnia działalność e d u k a c y j n a i p o p u l a r y z a t o r s k a .

Pierwsze doświadczenia w zakresie dydaktyki związane były z programem studiów III stopnia, w ramach których prowadził zajęcia zespołowe (combo jazzowe) w Katedrze Muzyki Współczesnej, Jazzu i Perkusji w Akademii Muzycznej w Krakowie.

W latach 2012-2022 Pan dr Marcin Ślusarczyk organizował warsztaty muzyczne i kursy mistrzowskie (w tym również o charakterze sesji naukowych) z udziałem wykładowców

i artystów z zagranicy (m.in. prof. Pavel Wlosok, Eddie Henderson, Chuck Israels, Franz von Chossy, Mark Schilders, Roxy Coss, Dayna Stephens); Wtorkowy Klub Jazzowy (koncerty wykładowców i studentów Katedry Muzyki Współczesnej, NOSPR, Katowice, 2016-2018); koncerty jubileuszowe z okazji 10-lecia Katedry Muzyki Współczesnej, Jazzu i Perkusji (2018); Jego aktywność przejawiała się również w innych wydarzeniach takich jak: *Jazz w Akademii*, Festiwal Nauki i Sztuki w Krakowie, koncert Orkiestry Symfonicznej i Big Bandu AMK w programie *Seifert/Mingus/Kulakowski* (Teatr Variete, Kraków, 2020).

Dr Marcin Ślusarczyk prowadził również wykłady prezentując zróżnicowane tematy z zakresu harmonii i melodyki, improwizacji, rytmu, historii jazzu, historii polskiej sceny jazzowej i artystów, wśród nich m.in.: *Podstawy melodycznej realizacji harmonii w muzyce jazzowej* (Międzynarodowy Festiwal Jazzowy we Lwowie, 2015); Cykl wykładów pt. *Podstawy improwizacji w muzyce jazzowej* (Warsztaty Wokalne, Zwierzyniec, 2016-2018); Cykl wykładów pt. *Rytm i improwizacja jako naczelnne atrybuty muzyki jazzowej w aspekcie historii rozwoju gatunku* (Akademia Muzyczna w Krakowie, 2017); wykład pt. *Twórczość Janusza Muniaka – analiza formalna wybranych kompozycji* (w ramach Letniej Akademii Jazzu w Krakowie, 2018); Wykład pt. *Zarys historii jazzu w Polsce* w ramach *European Jazz's Cool* (Saint Louis College of Music w Rzymie).

Na podstawie *Autoreferatu* i przedłożonej dokumentacji rysuje się wyraźny profil nauczyciela zaangażowanego, łączącego swoje doświadczenia artystyczne z procesem nauczania. W *Autoreferacie* wspomina:

W pracy dydaktycznej priorytetem dla mnie jest indywidualny stosunek do każdego ucznia czy studenta (...). Istotnym czynnikiem, na który zwracam uwagę w procesie dydaktycznym jest intencjonalne i szczere przekazywanie pasji oraz szacunku do muzyki [*Autoreferat*, s. 14].

Muzykę jazzową, istotę improwizacji wyjaśnia studentom wielopłaszczyznowo – w kontekście improwizacji, stylu, brzmienia, melodyki i harmonii, zagadnień rytmicznych, formy, czynnika emocjonalnego i komunikacji w pracy zespołowej.

Pan dr Marcin Ślusarczyk z dumą wspomina o sukcesach swoich studentów, którzy są laureatami nagród i wyróżnień na prestiżowych festiwalach i konkursach, a wśród nich m.in.: Bartłomiej Noszka (III nagroda na 40. Międzynarodowym Konkursie Młodych i Debiutujących Zespołów Jazzowych Jazz Juniors, Kraków, 2016); Marcin Konieczkiewicz (I miejsce

w kategorii zespołowej, Blue Note Poznań Competition, 2018; II nagroda w ramach RCK PRO Jazz Festiwal, Kołobrzeg, 2018; Grand Prix oraz Nagroda Specjalna na Jazz Nad Odrą, 2019); Jakub Więcek – nagroda FRYDERYK 2018 w kategorii Fonograficzny Debiut Roku Jazz, za płytę Kuba Więcek Trio *Another Raindrop* (2018); Szymon Ziółkowski (I miejsce z zespołem Hornet, 12th Tarnów Jazz Contest Festiwal oraz III miejsce z własnym kwintetem, 2019); Jarosław Kaczmarczyk (II miejsce, 12th Tarnów Jazz Contest Festiwal, 2019).

Ponadto Habilitant był promotorem 4. prac magisterskich (jak sam – podkreśla wysoko ocenionych) oraz recenzentem 24. recitali dyplomowych i 8. prac magisterskich.

W latach 2014-2022, za zasługi oraz szczególny wkład pracy na rzecz macierzystej uczelni, uhonorowany został Nagrodami Rektora Akademii Muzycznej.

Na uwagę zasługują także organizowane wydarzenia poświęcone artyście związanym z Krakowem – Januszowi Muniakowi, który był mentorem dla młodych muzyków. Habilitant z dumą wspomina okres terminowania u Mistrza, artystyczną współpracę, wspólne rozmowy – czas, który dla Habilitanta był ważnym w życiu, nie tylko w aspekcie artystycznym.

Po blisko 20-letniej znajomości i współpracy z artystą wspomina:

Jestem głęboko przekonany, że ten wspólnie spędzony czas, w znacznej mierze przyczynił się do rozwoju mojego światopoglądu, wyrażającego filozofię życia – stosunek do otaczającej rzeczywistości, przejawiający się w wierności swoim zasadom, podążaniu własną drogą, wbrew otaczającym trendom umożliwiającym zdobycie taniego i szybkiego poklasku, szczerości i uczciwości wobec sztuki, którą się tworzy [Autoreferat, s. 13].

Dzisiaj swoją działalnością oddaje hołd artyście budując jednocześnie sztafetę pokoleniową w przekazywaniu mądrości, spostrzeżeń natury filozoficznej, szacunku do muzyki.

Warto wspomnieć, że w roku 2018 był jednym z pomysłodawców powstania albumu pt. *To Muniak With Love*, przywołującego wspomnienia wspólnych koncertów z Mistrzem w Jazz Clubie w Krakowie, a także wymienionej wcześniej płyty pt. *Diggin' Around in The Cellar* (2013), z autorskimi interpretacjami kompozycji Janusza Muniaka.

Habilitant chętnie wraca do twórczości innych polskich artystów m.in. Zbigniewa Namysłowskiego, Wojciecha Karolaka, także światowych muzyków jazzowych – przywołując tym samym pamięć o artystach i ich twórczości.

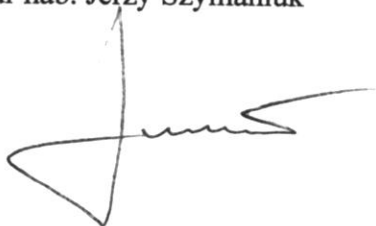
Konkluzja

Dorobek wynikający z działalności zawodowej dr. Marcina Ślusarczyka obejmuje obszary aktywności artystycznej, dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej. Przedstawiony dorobek Habilitanta wraz ze wskazanym dziełem oceniam z uznaniem.

Na podstawie dorobku i wartości wskazanego do oceny dzieła – popieram starania Pana dr. Marcina Ślusarczyka o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne.

Na podstawie przedstawionej dokumentacji i analizy dzieła artystycznego stwierdzam, że dokonania artystyczne Pana dr. Marcina Ślusarczyka spełniają warunki określone Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Prof. dr hab. Jerzy Szymaniuk

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'J' followed by a series of loops and a final horizontal stroke.